

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 22 | 15. NOVEMBER 1932 | 81. AARGANG

KREDSLÆREREN.

Af *Ezra C. Dalby.*

»Jeg antager, at den eneste Ting, jeg er god nok til at gøre, er Kredslærerarbejde.« Denne Udtalelse blev gjort til en Ven af en Mand, som aldrig havde været valgt til at indtage nogen som helst Stilling indenfor de kirkelige Organisationer, men som i adskillige Aar havde været opretholdt som en af Grenens Kredslærere. Bemærkningen blev maaske gjort halvt i Spøg, men der var alligevel en Smule Skuffelse udtrykt i den. Han syntes at antyde, at han aldrig havde været givet nogen Anledning i Kirken til at udøve sine Talenter.

En besøgende Ældste, der hørte ham fremkomme med denne Udtalelse, sagde til ham: »Jeg sætter meget stor Pris paa at møde Dem, saa at jeg kan have det Privilegium at udtrykke min oprigtige Lykønskning.«

»Lykønskning,« sagde Brøderen meget forbavset, »hvad har jeg gjort, som kan fortjene Lykønskning?«

»Jeg hørte, hvad De sagde om Kredslærerarbejde,« svarede Ældsten, »og jeg vil gerne lykønske Dem med, at De er en god Kredslærer. Jeg har mødt gode Stavspræsidenter, gode Biskopper, gode Ledere for Hjælpeorganisationerne og gode Søndagsskolelærere, Mænd og Kvinder, der har været udpræget dygtige i de Stillinger, de har indehaft, men De er den første udpræget dygtige Kredslærer, jeg har været saa

heldig at mode. Der kan naturligvis være andre, men jeg har aldrig modt nogen.«

»De spoger sikkert,« svarede den gode Broder. »Hvem som helst kan udfylde den Stilling. Alt det, som er nodvendigt, er at besoge et bestemt Antal Familier hver Maaned og indgive Rapport derom til Biskoppen. Der er intet vanskeligt ved det. Det er saa enkelt, at et Barn kan gore det.«

»Er det Deres Opfattelse af en god Kredslærer?« spurgte den besogende Ældste meget forbavset. »Da er jeg virkelig meget skuffet, og jeg tager tilbage, hvad jeg sagde. De synes ikke at forstaa, at en af de storste og mest ærefulde Stillinger indenfor Kirken er blevet tildelt Dem. Den er saa vigtig, at Gud selv har aabenbaret, hvad der forlanges af de Mænd, der er blevet valgte til at udfore de Pligter, som er knyttet til dette hoje Kald. De skal være med til at vaage over den Del af Kirken, over hvilken Gud har sat Dem til at være, ikke én, der aflægger Besog, men én, der fører et Slags Opsyn. De skal sorge for, at der ikke findes Ondskab eller daarlig Tale blandt Medlemmerne, at de kommer ofte sammen til Mode, og at enhver gor sin Pligt. Med andre Ord, De skal være Hyrde over en af Guds Hjorde. De skal nære den med Livets Brod og lede dem, som gaar paa forbudne Stier, tilbage til Folden. Har De nogensinde tænkt over, hvad det vil sige at være med Kirken? Jesus valgte sine Apostle, for at de kunde være med ham. Det er en hellig Forbindelse, og velsignet er den Mand, som nyder godt af en saadan hellig Kontakt. Dersom De virkelig paaskonnede Deres Kald, saa vilde De have en saadan Indflydelse for det gode i Deres Arbejde, at det vilde være umuligt for Dem at tale let om et saa helligt Kald.«

»Men,« sagde Broderen, »kun en Mand med ekstraordinær Dygtighed kan nogensinde haabe paa at opfylde alle de Krav, som De der har nævnt.«

»Nej,« var Svaret, »Gud beder ikke om ekstraordinær Dygtighed; han tager os, lige som vi er, og beder kun om, at vi i Ydmyghed og Bon skal gore vort Bedste. Han fordrer ikke noget af os, som vi ikke med hans Hjælp er i Stand til at udføre. Vore Kredslærere behover en ny Indvielse, de maa betragte deres Kald som et velsignet Privilegium til at yde Tjeneste for menneskelige Sjæles Frelse, ikke et uvelkomment Arbejde, som skal udfores med Uvilje. Gaa hjem og læs Nephi 3: 7 og anvend derefter alle Deres Evner i Deres hellige Kald, og hvad De mangler, vil Gud skænke Dem i det rigeste Maal.« (Fra »Deseret News«.)

DEN DANSKE MISSION.

FORFLYTTELSER.

Ældste Elmer C. Hansen er blevet forflyttet fra Aarhus Distrikt til Odense, og Ældste Francis R. Christiansen er blevet forflyttet fra Aarhus Distrikt til Aalborg.

LEKTIEBØGER UDKOMMET.

Den Kvindelige Hjælpeforenings Lektier vil i Aar blive udgivet i Form af tre Hæfter, der hver indeholder Lektierne for tre Maaneder. Det første af disse Hæfter, der indeholder Lektier for Maanederne Oktober, November og December, er udkommet og faas ved Henvendelse til Missionærerne i de respektive Grene. Hæftet er paa 24 Sider og koster 35 Øre. Alle Hæfter vil blive i den samme Størrelse, saa at de ved Aarets Slutning kan indbindes, om ønskes.

Lektierne for i Aar er meget interessante og belærende, og vi haaber, at alle Søstrene vil benytte sig af denne lette og billige Maade til at skaffe sig Lektierne.

*

Bogen »Fornuftsmæssig Teologi« af Præsident John A. Widtsoe er blevet oversat til Dansk og er netop udkommet i Bogform. Denne Bog vil i Aar blive benyttet som Lektiebog for Ungdomsforeningens Seniorklasse og bør derfor ejes af alle Medlemmer af denne Klasse. Men da den ikke egentlig er udarbejdet som en typisk Lektiebog, men som en teologisk Udredning over Mormonismens Filosofi i det hele taget, er den en meget værdifuld Forøgelse af den kirkelige Litteratur for de skandinaviske Hellige og bør absolut ikke savnes i noget Hjem, hvor der bor Sidste Dages Hellige. Den er ogsaa en ypperlig Gave for vore Venner, som ønsker at undersøge Evangeliet, da den paa en klar og letfattelig Maade og i et moderne Sprog behandler nogle af Religionens mest brændende Spørgsmaal.

Bogen, som fremkommer i et praktisk Format, indeholder 163 Sider, men sælges ikke desto mindre for den umaadelig lave Pris af 1 Kr. Denne Bog faas ved Henvendelse til Missionærerne i de respektive Grene.

AARHUS DISTRIKTS EFTERAARSKONFERENCE.

Aarhus Distrikts Efteraarskonference blev afholdt i Dagene 14., 16. og 17. Oktober og var i enhver Henseende meget vellykket. De mange Tilstedeværende syntes alle at være enige om, at det var en af de bedste Konferencer, de nogensinde

havde overværet. Denne Konference var ogsaa i Ordets egentlige Betydning en Distriktskonference, idet alle de Grene, som findes indenfor Distriktet, var godt repræsenteret fra Søskendes Side. Desuden var der ikke mindre end 20 Missionærer til Stede.

Konferencen blev aabnet med en meget vellykket Koncert Fredag Aften Kl. 8, under Ledelse af Ældste Paul W. Jespersen og med Søster Gudrun Jensen som Organist. Trods det meget daarlige Vejr var der kommet 168 til Stede, som alle glædede sig over det gode og opbyggende Program. Det synes, som om Aarhus Grens Sangkor i de senere Aar er gaaet stadig fremad, og denne sidste Koncert tyder paa, at Fremgangen endnu foregaar med raske Skridt.

Konferencen fortsattes Søndag den 16. med Møde for Præstedømmet Kl. 9, Morgenmøde Kl. 10,30, et specielt Instruktionsmøde for Gleaner-Piger Kl. 11,45 og et for »Primary«-Organisationens Funktionærer paa den samme Tid. Derefter var der et Møde for alle Funktionærer og Lærere i Distriktet Kl. 2. Efter et interessant Indledningsprogram var der specielle Møder for alle Organisationer, hvor en Repræsentant for de forskellige Hovedbestyrelser var til Stede og gav Instruktioner.

Ved Morgenmødet Kl. 10,30 var der 147 til Stede, ved Mødet for Gleaner-Piger 32 og ved Mødet for »Primary«-Organisationens Funktionærer var der 11 til Stede. Ved Eftermiddagsmødet var der ved den Kvindelige Hjælpeforenings Møde, som paa Grund af Søster Larsens Sygdom blev ledet af Præsident Holger M. Larsen, 64 til Stede. Ved Søndagsskolens Møde, der blev ledet af Forstander for Missionens Søndagsskoler, Ældste Claude E. Bird, var der 19 til Stede. Ved Mødet for Unge Mænds Forening, der blev ledet af Præsidenten for Unge Mænds Foreninger i den Danske Mission, Ældste Orville L. Larsen, var der 22 til Stede, og ved Mødet for Unge Kvinders Forening, der blev ledet af Præsidenten for Unge Kvinders Forening, Søster Eva Mabel Giertsen, var der 31 til Stede.

Søndag Aften Kl. 7 blev der afholdt et offentligt Møde, hvor interessante Emner blev behandlede af Missionspræsident Holger M. Larsen og Missionærerne, og hvor smukke Sange blev sunget af Koret. Til Stede var 165.

I Løbet af Lørdag, Mandag og Tirsdag blev der afholdt meget inspirerende Møder for Missionærerne. Mandag Aften blev en meget vellykket Basar afholdt af den Kvindelige Hjælpeforening. *E. M. G.*

DEN NORSKE MISJON.

DISTRIKTSKONFERANSEN I BERGEN 9. OKTOBER.

Konferansen tok sin begyndelse lørdagsaften med en aftenunderholdning arrangert av ungdomsforeningen. Programmet indeholdt sang av koret, taler, solo, musikk og tilslut et lite skuespil. Betydningen av å holde visdomordet blev vist på en udmerket måte.

Søndag morgen kl. 9 blev der avholdt prestedomsmøte. Der var fremmøtt 34 brødre. Av autoriteter var tilstede Misjonspresident Hyrum D. Jensen, Misjonssekretær Evan L. Christiansen, Distriktspresident Adolph M. Nielsen, Zions Eldster: W. Deloss Hansen, Aksel Arnesen, Samuel Nelson, Bergens Forstanderskap, Forstander Lars Birkeland fra Haugesund. Der åpnedes med sangen »Kom alle I Guds Mænd«. Bønn av Misjonssekretær Evan L. Christiansen. Distriktspresident Adolph M. Nielsen ønsket velkommen. Uttalte sin glede over å se så mange brødre tilstede. Forklarte ansvaret og betydningen ved å bære det hellige prestedømme. Derefter benyttet Misjonspresident Hyrum D. Jensen tiden. Han besvarte forskjellige spørsmål, som var fremsatt av brødrene. Han ønsket å fullkommengjøre alle organisasjoner. Påla brødrene at holde sig ren og ubesmittet av verden, holde visdomsordet fuldt ut og ikke være tilsluttet nogen organisasjoner, som er hemmelige. Der sluttedes med takksigelse av broder Thoralf Hansen.

Søndag formiddag kl. $10^1/_2$ blev der avholdt søndagsskole med program av tilreisende søskende fra Stavanger og Haugesund søndagsskole og Bergens søndagsskole. Str. Hildur Fluge gav en kort biografi av President Heber J. Grant, og str. Mary Mickelson gav en biografi av Apostel David O. McKay. Str. Solveig Anderson fra Stavanger og str. Wik fra Haugesund talte over emnet: »Hvilken betydning har søndagsskolen hatt for mig?« Et barnesangkor under ledelse av broder Håkon Jensen sang en nydelig sang. Derefter talte broder Håkon Jensen over betydningen av å la barnene gå til søndagsskolen. Tilslut gjorde Misjonspresident Jensen nogen bemerkninger om samme. Der var en sådan god ånd tilstede, at søskende var rørt til tårer.

Søndag eftermiddag kl. $2^1/_2$ blev der avholdt funksjonærmøte, hvor Distriktspresident Adolph M. Nielsen talte om betydningen av å indeha stillinger i kirken. Derefter talte Misjonspresident Jensen om å organisere grenene således, som wardene og stavene var hjemme i Zion. Han var glad for den åpensindighet, der var i Bergen for nye ting og forandringer i foreningerne til det bedre. Tilslut gav han svar på en del spørsmål fremsatt av Forstander Johan Sætrum.

Søndag aften blev der avholdt offentlig møte med stoppende fuldt hus. Sangkoret sang sine beste sanger. Distriktspresident Adolph M. Nielsen fremstod og foreslog til opholdelse alle kirkens autoriteter, som blev enstemmig vedtatt. Derefter talte Eldste W. D. Hansen om betydningen av å holde Guds love. Næste taler var str. Margaret Jensen, som talte om å være tro og pliktopfyldende i vårt arbeide. Til avveksling var der sang av en mannskvartet. Der fortsattes med tale av Eldste Aksel Arnesen om Evangeliets Kraft i kirken. Eldste Samuel Nelson bar sit vidnesbyrd. Tilslut talte Misjonspresident Hyrum D. Jensen over: »Hvad er forskjellen på Jesu Kristi Evangelium og nutidens kristendom?« Konferansen avsluttedes med en stor fest mandag aften og barnefest om tirsdagen.

Konferansen var vellykket, og en god ånd var over alle møter, som vil gi styrke til søskende til at arbeide enda mere nidkjært for Herrens verk. Det viser god fremgang i grenene og organisasjonene.

Ivar Fløisand,
Grenssekretær.

OSLO DISTRIKTS HØSTKONFERANSE DEN 15. OG 16. OKTOBER 1932.

Konferansen var under presidium og ledelse av Misjonspresident Hyrum D. Jensen.

Tilstede var søster Margaret A. Jensen, de i Oslo distrikt virkende misjonærer, Evan Christiansen, Misjonssekretær, W. Deloss Hansen, Brigham J. Olsen og Earl W. Hansen, samt Forstanderne Ingvald Johansen fra Drammen, Karl Olsen fra Fredriksstad, 1st rådg. i Halden Jens Johannesen og Forstander Einar A. Strand i Oslo.

Lørdag den 15. okt. kl. 20 avholdtes representasjonsmøte for de i den Norske Misjon virkende hovedkomiteer i de forskjellige organisasjoner under presidium og ledelse av President Hyrum D. Jensen, og blev åpnet med sangen »Priser Profeten«. Bønn av Eldste Henrik P. Porsbøll.

Derefter sangen »Alle vegne hvor jeg vanker«. President Jensen ønsket de tilstedeværende hjertelig velkommen, og søster Mina Larsen Arveseth, rådg. i hovedkomiteen for den kvinnelige hjelpeforening, redegjorde for spørgsmålet: »Hvorfor har vi en kvinnelig hjelpeforening, og hvorfor er den organisert?«

Broder Gustav A. Eriksen, president av unge menns forening i Oslo gren, uttalte sig med hensyn til spørsmålet: »I hvilken hensikt er ungdomsforeningen organisert?«

Broder Anton Fr. Jensen, 1st rådg. i Oslo grens søndags-

skole, besvarte spørsmålet: »Hvilket ansvar påhviler søndagsskolens ledere?«

Organist Mary Jensen sang: »Jesus min Frelser kjær«.

Søster Margit Eriksen, rådgiver i hovedkomiteen for ungdomsforeningerne, forklarte emnet: »Hvordan skal en ung pike lære å danne et hjem?«

President Jensen nevnte, at hovedkomiteen for ungdomsforeningerne i den Norske Misjon er Eldste Evan Christiansen, str. Rosa Arveseth og str. Margit Eriksen, og omtalte de unge menns frimodighet i å fremstå for en forsamling hvorsomhelst.

Han omtalte primaryorganisasjonen og dens hovedkomite i den Norske Misjon, bestående av søstrene Olga Nilsen, Lilly Winger og Bjørg Bruun, Sekretær. Søster Olga Nilsen talte om hensikten med denne organisasjon og forklarte, hvorledes de små blir belærte.

Presidenten opfordret mødrene til å åpne sine hjem for denne organisasjon. Han nevnte eksempler på de velsignelser denne organisasjon hadde bragt til hjem utenfor kirken.

Br. Ramm Arveseth sang »Livets Regn og Solskin«.

Br. Oscar R. Lindbo redegjorde for spørsmålet: »Hvorfor har vi en genealogisk forening?«

Efterat ha sunget: »Hav takk for Profeten« sluttet Forstander Einar A. Strand med takksigelse.

Søndag form. kl. 10,15. Søndagsskolekonferanse, under presidium og ledelse av Misjonspresident Hyrum D. Jensen, åpnedes med sangen: »Vi gledes og frydes«.

Bønn av 2. rådg. i Oslo grensforstanderskap br. Ramm Arveseth, derefter sangen »Led milde Lys«.

Efter at president Hyrum D. Jensen hadde ønsket forsamlingen velkommen, talte søster Rachel Paulsen om President Heber J. Grant og br. Bjarne Friis om President Anthony W. Ivins, hver 2½ minut.

Sangen »O Helligånd« blev avsunget, og nadveren blev forrettet av brødrene Gustav A. Eriksen og Fritjof Johannesen.

Et godt program blev utført av klasser fra Oslo, og søster Astrid Baardsen gav en parafrace »O min Fader, du som troner« på piano. Forstander Ingvald Johansen gav rapport og bragte hilsen fra Drammen.

Forstander Karl Olsen fra Fredriksstad og Søndagsskolebestyrer Jens Johansen gav likeledes rapport fra søndagsskolen i Halden. President Hyrum D. Jensen takket dem, som hadde deltatt i programmet, og uttalte, at han hadde ønsket, at en annen hadde ledet konferansen, men da der ikke var nogen distriktspresident, måtte han lede selv.

Han nedbad Herrens velsignelse over alle, som hadde været

tilstede. Efterat sangen: »Velsign o Gud dit Folk« var sunget, sluttet br. Erling Larsen med takksigelse. Tilstede i alt 240.

Funksjonærmøtet kl. 12½, under presidium og ledelse av misjonspresidenten, åpnedes med bønn av Broder Otto Gebhardt. Presidenten ønsket velkommen og gav belæringer med hensyn til hovedkomitéenes arbeide, men beklaget bare, at enkelte av ren misforståelse av saken reagerte over for forandringer, men la vekt på, at disse forandringer fra tid til annen av hensyn til arbeidet var nødvendige, og at disse forskjellige i hovedkomitéen var innsatt for å være misjonspresidenten behjelpelige.

Han påla medlemmene av disse komitéer og andre, som har stillinger i de forskjellige organisasjoner, å holde visdomsordet og betale tiende. Han gav forstanderne innstrukser om komitéenes bestemmelse m. v. og ønsket Herrens fred og velsignelse over alle.

Forstander Karl Olsen fra Fredriksstad sluttet med takksigelse.

Søndag eftermiddag blev der avholdt dåp, hvorved to medlemmer blev tillagt kirken, en søster fra Moss og en fra Halden.

Søndag aften kl. 19 blev der avholdt konferansemøte under presidium og ledelse av misjonspresident Jensen og åpnedes med, at koret sang »Hør i din Enbårnes navn«.

Bønn av br. Gustav A. Eriksen, hvorefter koret sang »O kom du Zions Konge«.

Presidenten ønsket den store forsamling velkommen og gjorde nogen bemerkninger med hensyn til å avgi stemme på kirkens autoriteter og embedsmenn.

Kirkens autoriteter blev derefter foreslått.

Alle forslag blev enstemmig vedtatt. Et brev fra Arendals gren blev lest, og koret sang til avveksling »Priser vår Gud«.

Eldstene Brigham J. Olsen og Earl W. Hansen fra Fredriksstad talte om evangeliets første prinsipper og bar vidnesbyrd.

Koret sang igjen »Mester se Uvejret truer«, og søster Margaret A. Jensen med søster Liv Nøvik som tolk, talte manende om nødvendigheten av å elske sin neste og derved følge i mesterens fotspor.

Eldste Evan Christiansen bar sit vidnesbyrd og nevnte om forfølgelsene i Fredriksstad. Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte om Kristi dåp, fristelse, misjon og forløsning for menneskeslekten. Han bar vidnesbyrd om kirkens oprettelse i de siste dage ved profeten Joseph Smith, og at de profetiske ord derved var gået i opfyllelse.

Efter at koret hadde sunget »Hosianna Davids sønn« sluttet

Forstander Ingvald Johansen fra Drammen med takksigelse. Tilstede 322.

HØSTKONFERANSEN I TRONDHEIM DISTRIKT 22. OG 23. OKTOBER.

Konferansen blev åpnet med offentlig møte lørdag aften kl. 8. Tilstede var Misjonspresident Hyrum D. Jensen, Misjonssekretær Eldste Evan L. Christiansen, Distriktspresident Joseph A. Gundersen og Eldste J. Edward Mickelson.

Møtet blev ledet av Distriktspresident Joseph A. Gundersen og åpnedes med sang. Bønn av Forstander Sverre Kristiansen.

President Gundersen bød forsamlingen velkommen.

Følgende emner blev behandlet: »Hvad gjør kvindeforeningen for de kvindelige medlemmer av kirken?« av søster Inga Astad. »Hvad gjør søndagsskolen for hvert enkelt medlem av kirken idag?« av søster Solveig Astad. »Hvad gjør de unge kvinders utdannelsesforening for å forberede de unge piker for deres plikter som husholdere og for moderskapet?« av søster Hildur Røkke.

Distriktspresident Joseph A. Gundersen talte om: »Hvad gjør de unge menns utdannelsesforening for de unge menn i grenen?«

Imellem talene var der solosang av broder Helge Lund og sang av koret. Resten av tiden blev benyttet av Eldste Evan L. Christiansen og Misjonspresident Hyrum D. Jensen, der formante søskende til å leve deres religion og vise deres tro av deres gjerninger.

Takksigelse av Br. Bergsvein Aspen. Tilstede var 54.

Søndag morgen kl. 10½ avholdt søndagsskolen sin konferanse, under ledelse af Distriktspres. Joseph A. Gundersen. Efter de vanlige åpningsøvelser talte søster Alvhild Vinje og Ragnhild Johansen om kirkens generalautoriteter og gav en biografi av President Heber J. Grant og Apostel David O. McKay.

Derfter utførte barna et godt program. Bestyrer John Øien, Eldste Evan L. Christiansen og Misjonspres. Hyrum D. Jensen talte så til forsamlingen, alle om søndagsskolens arbeide, og nødvendigheten av bønn.

Tilstede var 51.

Søndag aften kl. 7 avholdtes offentlig møte.

Distriktspresident Joseph A. Gundersen ledet og foreslog kirkens generalautoriteter til opholdelse i de helliges tro og bønner.

Misjonssekretær Eldste Evan L. Christiansen talte over emnet: »Guds hensikt med menneskenes jordiske liv«.

Misjonspresident Hyrum D. Jensen talte over emnet: »Mormons Bok«.

Motet sluttet med takksigelse av Soster Marit Ingdahl.

Tilstede var 69.

Sangen ved alle konferensens moter blev utfort av sangkoret.

Som avslutning på konferansen avholdtes en hyggelig fest mandag aften. Et program blev utført og forfriskninger servertes.

MINDEDAGE

80 AAR.

Søster Johanne Henriette Kling, Bergens gren, Norge, feirede sin 80års fodselsdag den 14. oktober 1932.

Soster Kling har i den lange tid av 33 år været et trofast og pliktopfyldende medlem av Bergens gren. For en tid, nemlig for 1911, virket hun som presidentinde for den Kvindelige Hjelpeforening i grenen.

Eldster og soskende i den Norske Misjon forener sig med soster Jensen og mig i å onske soster Kling hjertelig tillykke med fødselsdagen. Må Herren rikelig velsigne hende og skjenke hende endnu mange lykkelige fodselsdager på denne jord.

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

TO TROFASTE GAMLE SØSKENDE.

Jeg vil gerne, at »Stjernen«s Læsere skal mindes to gamle Soskende i Aarhus, nemlig Ægteparret Karen og Anders Nielsen. Soster Nielsen fyldte 76 Aar nu i Oktober Maaned, og Broder Nielsen er fyldt 78. Den 24. Juni 1933 er det 50 Aar siden, de annammede Evangeliet. De har altid været virksomme indenfor Kirken. Søster Nielsen har taget stor Del i den Kvindelige Hjælpeforenings Arbejde. Nu synes de selv, at de er for gamle til at tage officielt Del i Arbejdet, men naar det stunder op til Konferencen, har Søster Nielsen altid sin Del af Arbejdet gjort i Form af forskellige Haandarbejder.

Altid horer man, at de er glade og tilfredse og har et stort Vidnesbyrd om Evangeliets Sandhed, og det er en Fornojelse at besoge de to gamle Soskende. Den Kvindelige Hjælpeforening vil gerne udtrykke sit Ønske om, at deres Livsaften maa blive lys og lykkelig.

Marie Haun,
Aarhus.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERVERS FOR DECEMBER.

Mon findes kan en Kærlighed,
Som hans, der for os Døden led,
Og fra sit Hjem i Himlen kom,
For os at fri fra Syndens Dom.

KORLEKTIER FOR DECEMBER.

Senior- og Juniorklassen:

I. Mosebog 1: 26—27: »Og Gud sagde: »Lader os gøre et Menneske i vort Billede, efter vor Lignelse; og de skulle regere over Havets Fiske og over Himmelens Fugle og over Fæet og over al Jorden og over alt Kryb, som kryber paa Jorden.«

Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede.«

Børn over 10 Aar:

Pagtens Bog 76: 22—24: »Og se, efter de mange Vidnesbyrd, der er givne om ham, er dette, som vi give, det sidste af dem alle, nemlig: at han lever. Thi vi saa ham hos Guds højre Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens Enbaarne, at ved ham, og formedelst ham og af ham er Verdenerne blevne til og skabte, og deres Indvaanere er avlede som Sønner og Døtre af Gud.«

FORSLAG TIL 2½ MINUTTERS EMNER.

Senior- og Juniorklassen:

1. Fremadskridende Udvikling.
2. Hvorledes har de forbedrede Kommunikationsmidler været behjælpelige til at fremme Menneskehedens Frelse?

Børn over 10 Aar:

1. Opstandelsens Morgen.
2. Kristus byder sine Apostle Farvel.

Børn under 10 Aar:

1. David og Goliat.
2. David sparer Sauls Liv.

Evangeliets Lærdomme har en meget dyb Indflydelse paa Verden. Evangeliet er en Række Principper, som erklæres at være Frelsens Principper for dem, som vil annamme og adlyde dem. *Rudger Clawson.*

SKANDINAVIENS STJERNE

Et halvmaanedligt Tidsskrift for Jesu Kristi Kirke
Af Sidste Dages Hellige.
Oprettet i Aaret 1851.

Ansvarshavende Redaktør:	Redaktionssekretær og Translatør:
Holger M. Larsen	Eva M. Giertsen

MISSIONÆREN OG GRENEN.

Missionærerne i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bliver udsendte for at bære Vidnesbyrd om Evangeliets Gengivelse og at bringe alle, hvis Hjerter er rørt ved Budskabet, ind i Kirken gennem Daabens hellige Vande.

De, som ved Missionærens Arbejde er blevet Medlemmer af Kirken, bliver organiserede i Grene og nyder godt af de forskellige Virksomheder, som Kirken har oprettet for dens Medlemmers Fremgang og almindelige Velfærd.

Det er i Overensstemmelse med Evangeliets Aand, at Medlemmerne skulde sørge for Grenens Affærer under den almindelige kirkelige Organisation. Missionærerne skulde være frie til at benytte deres Tid til deres specielle Kald at bringe nye Medlemmer ind i Kirken. Missionærerne skulde være beskæftigede med at forkynde Evangeliet til dem, som endnu ikke har hørt det, og med at lægge nye Medlemmer til Hjorden. Dette er ikke ensbetydende med, at Missionærerne helt fjernes fra Grenens Aktiviteter. Om Søndagene er de i Almindelighed fri til at deltage i Dagens Møder, til at undervise i Søndagsskolen eller prædike i de offentlige Møder. I Ugens Løb kan de ogsaa i Almindelighed deltage i Hjælpeorganisationernes Arbejde ved at undervise Klasser, lede Fester eller paa andre Maader, som maatte være nødvendige. Men alle saadanne Grensvirksomheder kommer først i anden Række efter Missionskaldets store Hovedhensigt at bringe Medlemmer ind i Kirken. Ikke desto mindre skulde Missionærerne altid være rede til at hjælpe Grenenes præsiderende Autoriteter med Raad og Hjælp. Dette er maaske Missionærernes Hovedopgave med Hensyn til Grenen. Lokale Medlemmer, der i Almindelighed er unge i Kirken, der bliver kaldede til ansvarsfulde Stillinger indenfor Grenens Præstedømme eller Hjælpeorganisationer, vilde anvende Visdom, dersom de raadførte dem med de Missionærer, der tilhører Grenen, med Hensyn til de mere vanskelige Problemer, der maatte opstaa indenfor Grenen. Dette betyder ikke, at Missionærerne vil fortrænge de lokale Embedsmænd eller op-

hæve deres Myndighed; heller ikke vil en vis Missionær søge at ignorere de Rettigheder, der tilkommer en Embedsmand, der er indsat paa retmæssig Maade. Det betyder, at ved saadant Samarbejde kan Grenen nyde Fordel af Missionærens Erfaring og sunde Dømmekraft.

Missionærer assisterer, teknisk talt, Missionspræsidenten. De fører med dem Myndighed til at virke for Præsidenten, hvor som helst de bliver sendt. De er Missionsembedsmænd. Som saadanne er deres Pladser paa Grenens Forhøjninger, hvor Missionspræsidenten skulde sidde, dersom han var til Stede, ved hvert Møde. Missionærer behøver ikke at blive tilbudt et Sæde paa Forhøjningen. De skulde indtage deres Sæde der som en Anstandssag, under Kirkens Organisation.

Skønt Missionærerne er Missionsmyndigheder, saa vil de dog ikke blande sig ind i Grenens Sager, uden at det er absolut nødvendigt, men vil altid staa rede til at give en hjælpende Haand.

Det vil mere og mere blive forlangt af lokale Mænd og Kvinder, at de skal indtage Stillinger indenfor Grenen. Der er et stærkt Behov for mere Hjælp. Mænd og Kvinder, som har Tro til at blive Medlemmer af Kirken, og som prøver at efterleve Evangeliets Principper, vil, efter en lille Erfaring, blive i Stand til at lede Grenens Affærer til alles Tilfredshed.

Man skal ikke nøle med at modtage hvilket som helst Kald, der bliver rettet til en.

Samarbejdets og Broderskabets Aand skulde karakterisere Forholdet mellem Missionærerne og Grenens Embedsmænd, idet enhver respekterer den andens Omraade og Virksomhed. Naar som helst der opstaar Spørgsmaal, skulde de sendes videre til Missionskontoret for Besvarelse.

John A. Widtsoe.

GUD SOM SKABEREN AF HIMMELEN OG JORDEN.*

1. *Gud, Giveren af Naturens Love.* Saaledes som det fremgik af den sidste Lektie, har Gud erklæret, at han ikke blot er Jordens Skaber, men at han ogsaa er Giveren af de Love, efter hvilke der regeres. (Pagtens Bog 88: 41—43.) Enkelte har forsøgt at modbevise, at Gud kan være Jordens Skaber paa Grund af den Kendsgerning, at Jorden regeres ved naturlige Love og ogsaa giver mange Ting, der tyder paa, at den er

* Lektie for Søndagsskolens Senior- og Juniorklasser 27. Novbr.

skabt ved dem. Dette Synspunkt fortjener nærmere Opmærkkomhed.

2. Tidligere Opfattelser angaaende Jordens Oprindelse, indbefattende Gud som Skaberen, indeholdt i Almindelighed forskellige forvirrende Elementer. Man tænkte sandsynligvis, at Gud gennem sin Magt blot sagde Ordet, og at der straks fremstod Verdener fuldkommen organiserede. Enkelte har endog hævdet den Synsmaade, at alt blev skabt ud af absolut intet.

3. Naar derfor Videnskabsmænd, saadanne som Hutton og Lyell, bekendtgjorde, at mange Ting tyder paa, at Jorden er skabt ved naturlige Love, saa var der mange religiose Mennesker, som af al Magt bekæmpede denne tilsyneladende gudsfornægtende Lærdom. Denne Modstand var hovedsagelig et Resultat af den Frygt, at dersom Jordens Oprindelse kunde forklares ad naturlig Vej, saa vilde det være det samme som at modbevise, at Gud kunde have haft noget med Skabelsen at gore. De, som tænkte paa denne Maade, havde en forkert Opfattelse, thi de forstod ikke, at de Love, som regerer Jorden, bogstavelig talt er Guds Love. De havde antagelig tænkt, at Tyngdekraften, Lys, Varme o. s. v. var helt adskilt fra Guds Magt, medens de i Virkeligheden er de Kræfter, som Gud blandt andre Ting frembragte for at styre og kontrollere Jorden. (Læs atter Pagtens Bog 88: 41—47.)

4. *De Sidste Dages Helliges Opfattelse.* For de Sidste Dages Hellige er de Love, som styrer baade Himmelen og Jorden, blot Stadfæstelser af guddommelig Magt. Det vilde ikke være nogen Prove for deres Tro at erfare, at Jorden og alt paa den var frembragt paa naturlig Maade. Derfor anerkender de Sidste Dages Hellige alle de grundfæstede Sandheder indenfor Videnskaben, da de véd, at de er selve Himmelens Sandheder. Men de er sene til at anerkende nye og usikre Lærdomme, for at de ikke skal være tvunget til at give Afkald paa Opfattelser, som de tidligere opfattede som sande.

5. Til forskellige Tider i Fortiden, og særligt under Reformationstiden, var der en meget stærk Interesse for Sporgsmaalet om Jordens Alder. Den almindelige Fremgangsmaade var fra bibelske Data at udregne det Tidspunkt, da Adam levede, og dertil foje de »seks Dage«, hvoraf Skabelsesperioden bestaar. Resultaterne syntes med nogen Ensartethed at pege hen imod Tidspunktet 4000 Aar f. Kr. Derfor blev Jordens Alder, med et rundt Tal, fastsat til 6000 Aar. Her kan man tydelig se to Ting, som kan fore til Vildfarelse. For det forste kommer Ufuldkommenheden af den bibelske Kronologi, og for det andet Betydningen af Udtrykket »seks Dage«. Uden Hensyn til mulige Fejltagelser af disse Grunde har denne Opfattelse vundet almindelig Udbredelse. Den

irske Biskop James Usher udgav en saadan Kronologi, som senere blev indført i den reviderede Udgave af Bibelen og er siden kommet i talrige efterfølgende Udgaver. Resultatet har været, at Folk har faaet stor Tillid til denne Kronologis Nøjagtighed, medens den i Virkeligheden kun er Udregninger, som er foretaget af en Biskop i den Irske Protestantiske Kirke.

6. *Nøjagtighed betvivlet.* De Sidste Dages Hellige har været sene til at anerkende Nøjagtigheden af disse Udregninger, særlig paa Grund af Usikkerheden med Hensyn til den Periode, der kaldes de »seks Dage«. Udtrykket »Dag«, saaledes som det benyttes i Bibelens Beretning om Skabelsen, er af mange blevet fortolket som en Periode paa 24 Timer, og af andre som en meget lang Tid af mere eller mindre bestemt Varighed. De, som hælder til Fortolkningen med de 24 Timer, hævder, at disse Dage syntes at være sammensatte af Lys- og Mørkeperioder, saaledes som vi i Dag kalder Dag og Nat. (I. Mos. 1: 5.) Den samme Fortolkning menes ogsaa at blive bekræftet af Beretningerne i Den Kostelige Perle (Abraham 4: 5, Moses 2: 5). Abraham omtaler imidlertid Skabelsens »Dage« som Tider.

7. De, som nærer Tvivl med Hensyn til Nøjagtigheden af Fortolkningen om de 24 Timer, henviser til den Kendsgerning, at Udtrykket »Dag« benyttes i det andet Kapitel af 1. Mosebog (Vers 4, 5) til at omfatte hele Skabelsesperioden, en Kendsgerning, som de mener umuliggør en bogstavelig Betydning af Ordet »Dag«, saaledes som det benyttes i Forbindelse med den oprindelige Beretning om Skabelsen. (1. Mos.) De hævder endvidere, at Udtrykket »Dag« benyttes med den samme ubestemte Mening baade i Moses Bog (3: 4) og i Abrahams Bog (5: 4). Men hvad de anser som endnu mere betydningsfuldt, er den Erklæring, at Solen, som regerer Nat og Dag, ikke blev skabt før den fjerde »Dag«. (I. Mos. 1: 14—19.) Af denne Kendsgerning trækker man den Slutning, at i det mindste de tre første Dage ikke kunde have været almindelige Dage, da Solen ikke den Gang eksisterede. Lignende Slutninger er blevet uddraget fra Den Kostelige Perle (Moses 2: 14—19, Abraham 4: 14—19).

8. Profeten Abraham har kastet meget Lys over denne specielle Side af Problemet. Efter at have opregnet det Arbejde, som blev udført i de seks Skabelsesperioder, som han betegner som »Tider«, og efter at have fortalt om Herrens Advarsel til Adam, om at han ikke skulde nyde af den forbudne Frugt, da han vilde dø paa den Dag, han spiste deraf, udbryder han: »Og jeg, Abraham, saa, at det var ifølge Herrens Tid, hvilket er efter Kolobs Tid, thi endnu havde Gu-

derne ikke beskikket Adam sin Tidsregning.« (Abraham 5: 13.) Denne Erklæring blev gjort, efter at Jorden var skabt, og omtrent ved den Tid, da Adam skulde sættes i Edens Have. Det forklarer to Ting, for det første, at Skabelsesdagene ikke var Dage paa 24 Timer, thi endnu havde Adam ikke faaet nogen Tidsregning, og for det andet, at den Dag, hvorpaa det siges, at Adam vilde dø, var maalt med Kolobs Omdrejninger, hvilket er et Tusinde Aar efter jordisk Tid. Enkelte har tænkt, at Abrahams Forklaring gjaldt Skabelsesdagene. Men hvorledes dette end er, vi kan være forsikrede om, at Skabelsesdagene ikke var maalt paa samme Maade som den nuværende jordiske Dag.

9. *Alt er én Dag hos Gud.* Den nephitiske Profet Alma fremkommer med den belysende Erklæring, at »alt er som én Dag for Gud, og Tiden er alene afmaalt for Menneskene«. (Alma 40: 8.) Der kunde synes at være tilstrækkelige Aarsager for at tro, at Guds Trone til Stadighed er oplyst, og at der derfor ikke kendes nogen Mørkeperioder der. Da dette er Tilfældet, er »alt én Dag hos Gud«. Læs Johannes Aabenbaring 21: 23—25.

10. Naar man ser tilbage, er det maaske ikke usandsynligt at tænke sig, at naar som helst Gud havde fuldført en større Del af Jorden, at han da kaldte sit Arbejde en »Dag«, for at Mennesket delvis kunde blive i Stand til at forstaa hans Budskab, men uden nogen som helst Tanke paa, at dette Udtryk vilde blive anvendt om Jordens Omdrejninger, da Jorden endnu ikke var fuldført. Gud erklærer, at Aabenbaringerne bliver givet til hans Tjenere »efter deres Talemaade, at de kunde forstaa dem«. (Pagtens Bog 1: 24.)

11. *Ikke et afgørende Spørgsmaal.* De Sidste Dages Hellige tager ingen Del i Striden om Jordens Alder. De véd, at Gud er almægtig, at han arbejder ved naturlige Principper, og at derfor Videnskabens Sandheder er Guds Sandheder. Der synes ikke at være blevet givet nogen Aabenbaring med Hensyn til Jordens Alder. Herren har imidlertid gjort det klart, at han er dens Skaber, at den styres ved Hjælp af hans Love, og at den er skabt i en vis Hensigt. Geologen paa den anden Side hævder at have samlet en lang Række Beviser for, at Jordens Oprindelse ligger uendelig langt borte, hvilket selvsagt maa tages i Betragtning under hvilken som helst Søgen efter Sandheden. Enkelte føler maaske, at Videnskaben allerede har givet tilstrækkeligt Svar til Sagen. Andre kan maaske ønske at tilbageholde de Resultater, der er kommet til. Forskellige Opfattelser med Hensyn til dette Spørgsmaal kan visselig ikke skade noget, forudsat at Tolerance og et oprigtigt Ønske om at lære Sandheden at kende karakteriserer al Diskussion.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor tror vi, at Jorden kunde være skabt ved naturlige Love og dog være Guds Værk?
2. Hvad tror de Sidste Dages Hellige med Hensyn til Jordens Alder?
3. Hvad er i Almindelighed Aarsagen til Uoverensstemmelser mellem Videnskabsmænd og mange af Religionens Tilhængere?
4. Hvorfor deltager de Sidste Dages Hellige ikke i Striden angaaende Jordens Alder?

Lektier for Børneklasser (10—14 Aar).

27. November.

JESUS INDSTIFTER NADVEREN.

Under Paaskehojtideligheden var det en Skik, at Jøderne afholdt en Fest til Minde om Israeliternes Færd ud af Ægypten. Denne Fest bestod i Almindelighed af, at man spiste et Lam, der var stegt over Ilden, af usyret Brød og af andre Fodemidler uden Krydderier. Dette Maaltid blev nydt hurtigt af Deltagerne, som var paaklædt, som om de øjeblikkeligt var i Færd med at begive sig ud paa en lang Rejse. I den Tid, Jesus havde virket paa Jorden, havde han plejet at fejre denne Fest sammen med sine Disciple, saa da Tiden nærmede sig for denne Del af Festen, spurgte Disciplene Mesteren, hvor de skulde fejre Festen.

Jesus sendte to af Apostlene i Forvejen ind i Byen og fortalte dem, at de skulde folge den forste Mand, de saa, der bar en Kande Vand, og at de skulde gaa ind i det Hus, han gik ind i. De skulde fortælle Ejeren, at Mesteren ønskede at nyde Paaskemaaltidet sammen sine Disciple, og de skulde bede om at blive vist hen til Gæsteværelset. Og der skulde de berede alt til Festen.

De gjorde, som der blev fortalt, og de blev vist ind i et stort Værelse, som lige passede for en saadan Fest, som de skulde holde. Vi kan godt tænke os, at disse Mænd, som havde set saadanne Fester blive beredte i deres Hjem helt fra deres Barndomsaar, vidste, hvad de skulde gøre, og at de ved den Tid, Frelseren og de øvrige Disciple ankom, vilde have alt beredt for dem.

Da de var forsamlede, begyndte Jesus at vaske Disciplenes Fodder ifolge den Skik, som var nodvendig, da de Sandaler, som blev baaret paa Fødderne, ikke kunde beskytte dem mod Vejens Støv. Da Peter protesterede, sagde Jesus, at denne Tjeneste, han nu ydede dem, var nødvendig, dersom de on-

skede at have en Plads med ham i hans Rige. Han forklarede dem ogsaa, at han gjorde det som et Eksempel for dem, som de kunde efterfølge, og at de skulde tjene hinanden, naar han havde forladt dem. De skulde elske hverandre og vise denne Kærlighed ved Tjeneste. Den, som vilde tjene Apostlene, vilde tjene Jesus ved at gøre dette.

Under Maaltidet fortalte Jesus Disciplene om mange Ting angaaende hans Død og det Arbejde, som de skulde blive kaldede til at udføre. Han fortalte dem ogsaa, at en af dem var en Forræder og vilde forraade ham til hans Fjender, og at, selv om Jesu Død var nødvendig, vilde denne Forræders Straf blive meget haard. Alle spurgte: »Herre, er det mig?« og da Judas, som havde lovet Præsterne at forraade Jesus, stillede dette Spørgsmaal, svarede Jesus: »Du har sagt det«, og ligeledes, »hvad du gør, det gør snart«. Judas gik ud af Værelset.

Mesteren vidste, at hans Død var nær, og han fremhævede for Apostlene den Kendsgerning, at han elskede dem, og at de vilde blive erindrede og ærede i hans Faders Rige, dersom de vilde erindre ham. Han vidste, at det er let for Mennesker at glemme, og at nogle Mennesker behøver at have noget synligt til at hjælpe sig til at erindre Ting.

Derfor tog han noget Brød og velsignede det og gav det til Apostlene til at spise. Dette skulde de gøre, efter at han havde forladt dem, for det repræsenterede hans Legeme, som var brudt for dem og hele Menneskeheden. Og han tog Vin og velsignede den og gav dem at drikke og sagde: »Dette er det Nye Testamentes Kalk i mit Blod, som blev udgydt for eder til Syndernes Forladelse.« Hans dyrebare Blod skulde udgydes som et Soningsoffer for Verdens Synder, og alle Guds Børn kunde komme til at deltage i disse Velsignelser, dersom de blot vilde erindre ham, og idet de erindrede ham, gøre Faderens Vilje og leve i Overensstemmelse med det vidunderlige Evangelium, han havde forkyndt med saa megen Kraft.

Deltagelsen i Nadveren skulde være til Erindring om det udgydte Blod, og naar som helst Nadveren blev nydt, skulde dette Offer blive erindret, og den, der deltog i Nadveren, skulde paa denne Maade ofte fornye sine Pagter og hver Gang i sit Sind beslutte, at han vilde leve, ligesom Kristus havde lært ham, og nyde dette Liv i den Forvisning, at han i Sandhed er Guds Barn.

Spørgsmaal.

1. Hvorfor blev Paaskefesten fejret?
2. Hvor skulde Jesus og hans Disciple fejre denne Fest?
3. Hvilken Tjeneste udførte Jesus lige overfor sine Disciple?

4. Hvad lærte Frelseren dem i denne Anledning?
5. Hvilken ubehagelig Episode indtraf?
6. Hvilken Ordinance indstiftede Jesus?
7. Hvad sagde han var Hensigten dermed?

---

4. December.

JESUS I GETSEMANE.

Hjemmestudium: Luk. 22: 39—53.

Efter at Jesus og de 11 Apostle havde afsluttet deres Paaskemaaltid, lærte Jesus dem mange Ting, som vilde berede dem før de Fristelser og Vanskeligheder, som de snart vilde gennemgaa. Han bad til sin Fader i Himmelen for disse trofaste Mænd, som snart skulde komme til at bære Ansvaret for Førtsættelsen af hans store Værk. Derpaa sang de alle en Salme og gik ud i Natten.

Jesus plejede øfte at trække sig tilbage i Ensomhed for at tale med sin Himmelske Fader, og nu, da han vidste, at Enden hurtigt nærmede sig, og at han snart skulde dø, følte han Nødvendigheden af at blive hjulpet af Faderen. Han gik til et Sted, hvor han havde været mange Gange før, en dejlig Have med Oliventræer og andre Træer og Buske. Her var et stille Sted, hvor han uforstyrret kunde tale med sin Himmelske Fader. Getsemane er Navnet paa denne Have. Nogle Autoriteter fortæller os, at det betyder »Oliventræernes Dal«. Den laa nær ved Føden af Oliebjerget, hvormed saa mange Begivenheder er nært forbundne.

Da de naaede Porten, lød Jesus otte af Disciplene være tilbage og tog kun med sig de tre, som ved tidligere Anledninger havde haft det Privilegium at være sammen med ham, Peter, Jakob og Johannes. Disse tre bad han om at vaage med sig. Han gik nogle faa Skridt ind i Lunden og faldt paa sit Ansigt og bad, som bare han kunde bede. Han bad om, at dersom det var muligt, at Herrens Hensigter kunde opfyldes, uden at han behøvede at lide og dø, at da hans Liv maatte blive sparet. Atter kan vi se hans Villighed til at adlyde alle Guds Befalinger og Løve, thi selv i sin støre Smerte føjede han til: »Døg ske ikke min Vilje, men din.« Han vendte tilbage til de tre Apøstle. Peter, søm var den første blandt dem, og Jakøb og Johannes, søm havde erklæret, at de var villige til at blive døbte med den samme Daab søm Frelseren, var alle faldet i Søvn. Han bad dem, om de ikke kunde vaage med ham bløt en eneste Time, og formanede dem til, at de skulde bede før sig selv, ligesøm han havde bedt før dem, for at de kunde faa Styrke til at mødstaa de Fristelser, søm

snart vilde møde dem. Jesus bad tre forskellige Gange, og hans Sjælekval var saa stor, at store Bloddraaber kom frem paa hans Pande ligesom Svedperler. Da kom der en Engel fra Himmelen og betjente ham. Vi kan være sikre paa, at dette himmelske Sendebud har bragt ham stor Trøst og Styrke, thi kort efter gik han til de tre trætte Apostle og sagde: »Staa op og lad os gaa; thi han, som forraader mig, er nær forhaanden.«

Da Jesus bad Judas forlade Værelset, gik denne uværdige Mand lige til de øverste Præster, hvem han havde lovet at forraade Jesus, og fortalte dem, at Jesus var indenfor Byens Mure, og at det vilde blive let at fange ham. Med Judas som Leder kom Pøbelen, nogle med Lys og andre med Vaaben, for at søge efter Jesus i den Sal, hvor han nyligt havde spist Paaskelammet sammen med sine Disciple. Men Jesus og de 11 var gaaet. Judas var ikke bekymret, for han vidste, hvor Jesus plejede at gaa hen for at bede, og han førte straks Skaren til Getsemane. Her mødte de Jesus og Apostlene, der kom ud. Judas hilste Mesteren og sagde: »Rabbi«, og kyssede ham som et Tegn paa, at han var den, der skulde gribes. Jesus sagde til Pøbelen: »Hvem søger I?« De fortalte ham, at de søgte Jesus af Nazaret. »Det er mig,« var hans Svar. Men de nølede med at gribe ham. Der var en rolig Værdighed og Magt over ham, som for et Øjeblik overvældede ham. Peter vilde have kæmpet endog mod stor Overmagt for at forsvare sin Herre, og med sit Sværd forsøgte han at dræbe en af Tjenerne, men var kun i Stand til at afhugge Mandens Øre. Jesus helbredede Manden og fortalte sine Disciple, at de ikke skulde gøre Modstand. Dersom han ønskede at blive forsvaret, kunde han kalde Engle fra Himmelen til at hjælpe sig, »men,« sagde han, »dette sker, for at Skrifterne skal gaa i Opfyldelse.« Jesus vendte sig mod sine Fjender og sagde: »Er I komne ud som imod en Røver med Sværd og Stave for at fange mig? Jeg sad dagligt i Templet og underviste, og I greb mig ikke, men alt dette maatte ske, for at Skrifterne skulde opfyldes.«

Idet Pøbelen bandt Mesteren, bekymrede han sig angaaende sine Apostles Sikkerhed, og idet han blev ført til de Præster, som havde sørget for, at han blev grebet, flygtede alle hans Apostle.

Spørgsmaal.

1. Hvorledes blev Paaskemaaltidet afsluttet?
2. Hvor gik Jesus og hans Apostle hen, efter at de havde nydt Paaskemaaltidet?
3. Hvad gjorde Jesus i Getsemane?

4. Hvad var hans Bøn til Herren?
5. Hvorledes blev han forraadt?
6. Hvad sagde Jesus til Pøbelen?

Lektier for Børneklasser (under 10 Aar).

27. November.

KORLEKTIE.

I. Sam. 16: 7: »Thi et Menneske ser det, som er for Øjnene, men Herren ser til Hjertet.«

HVORLEDES TO KONGER BLEV VALGTE.

Tekst: I. Sam. 8, 9, 10, 16: 1—14.

Israels Børn havde aldrig haft en Konge. Deres Ledere havde været Profeter og Præster, som Gud havde valgt for dem. Paa denne Maade havde Herren virkelig været deres Leder, naar de havde været villige til at lytte til ham.

I mange Aar var den gode Præst Samuel deres Leder. Han var den Præst, som boede i Templet fra den Tid, han var en lille Dreng. En Dag, da han var en gammel Mand og færdig til at udnævne en ny Leder, ønskede Folket at faa en Konge og bad Samuel om en. De sagde, at de ønskede at være ligesom de øvrige Nationer. Alle deres Naboer havde Konger til at herske over dem.

Samuel var meget bedrøvet over, at de ønskede en Konge, saa han bad til Herren om det.

Herren fortalte Samuel, at han skulde fortælle Folket, hvor meget Besvær en Konge vilde bringe dem. Han sagde, at en Konge vilde tage de fleste af deres Penge fra dem og benytte dem for sig selv. Gud sagde, at en Konge vilde tage deres Sønner og Døtre fra dem og benytte dem som sine Tjenere. Samuel fortalte Folket alt dette. Men de ønskede alligevel en Konge. Og saa sagde Herren, at Samuel skulde finde en før dem.

Omtrent ved denne Tid havde en Mand, der boede i en By ikke langt borte, mistet sine Æsler. De maa være gaaet bort, ligesom Æsler undertiden gør. Denne Mand havde en høj, stærk og smuk Søn. Denne Søn var ogsaa en meget god ung Mand. Hans Navn var Saul. Sauls Fader sendte ham ud sammen med sine Tjenere for at finde Æslerne.

Medens de søgte, kom de til den By, hvor Samuel var. De vidste, at Samuel var en Guds Mand. Han vidste Ting, som andre Mennesker ikke altid vidste. Derfor gik de til ham for at spørge efter de tabte Æsler.

Dagen for havde Herren hvisket til Samuel. Han fortalte ham om denne gode unge Mand, som var saa høj. Saa da Saul kom til Samuel, kendte Samuel ham. Herrens Røst hviskede atter. Den fortalte Samuel, at denne Mand skulde blive Israels nye Konge.

Samuel indbød Saul til at spise med ham, og da Samuel fortalte Saul, at Æslerne var fundne, blev han hos Samuel en Stund og spiste med ham.

Da Saul var i Færd med at forlade Byen for at drage hjem, fortalte Samuel ham om hans nye Arbejde. Han udgød Olie paa Sauls Hoved og fortalte ham, at han skulde blive Konge over Israel. Samuel fortalte Folket om den unge Mand, som Gud havde valgt til Konge. Saul var saa beskeden, at han skjulte sig for dem. Men de fandt ham. De var saa glade, at de raabte af Glæde: »Gud velsigne Kongen«.

Folket behøvede ikke en krigersk Konge paa denne Tid, thi de havde Fred med alle Folk. Men da Fjenderne kom, saa blev Saul en mægtig Krigerkonge.

Men en Dag gjorde han noget, som var forkert. Han gjorde saa mange Ting forkert, at Herren kaldte en ny Konge til at regere over Israel.

Og nu skal vi høre, hvorledes han kaldte denne anden unge Mand. Han sendte Samuel til Isais Hjem. Isai var Sønneson af Ruth, som havde været saa venlig mod Naomi. Gud fortalte Samuel, at en af Isais Sønner skulde berede sig til at blive Konge over Israel.

Samuel gik til Isais Hjem og bad om at faa hans Sønner at se. Isai sendte syv af sine Sønner til Samuel. Samuel syntes, at de alle saa ud til at være saadanne prægtige Mænd, at han kunde have Lyst til at vælge dem alle. Men idet hver enkelt gik forbi, hviskede Herren til Samuel, at han ikke skulde se paa deres smukke Ansigter eller statelige Skikkelser, men at Herren vilde se paa Hjertet og vælge derefter.

Saa sagde Samuel til Isai: »Er dette alle dine Børn?« Og Isai svarede ham, at der var endnu én tilbage, den aller yngste af dem alle, og at han var ude og vogtede Faar.

Samuel bad da Isai at sende Bud efter ham.

Saa kom David. Samuel saa i hans Øjne det gode, der var i hans Hjerte. Saa hviskede Herren til Samuel: »Staa op og salv ham; thi ham er det.«

Samuel tog sit Horn med Olie og salvede ham. Guds Aand kom og velsignede David hver Dag fra den Tid. Og saaledes skete det, at en anden ung Mand, en meget god ung Mand, blev kaldet til at berede sig til at blive Israels Konge.

---

4. December.

KORLEKTIE.

I. Sam. 17: 37: »Herren, som friede dig fra Løvens Vold og fra Bjørnens Vold, han skal fri dig fra denne Filisters Haand.«

EN KAMP MED EN KÆMPE.

Kong Saul var en mægtig Kriger. Men det var én Gang, han maatte kæmpe med et rigtig svært Problem. Hans Soldater laa i Lejr paa én Høj og Fjendens Soldater paa en anden. Blandt Fjendens Soldater var der en Kæmpe, der var næsten 10 Fod høj. Hans Navn var Goliat. Hver Dag kom denne Kæmpe og var rede til at kæmpe for Hæren. Han sagde: »Giv mig en Mand, for at vi kan kæmpe sammen. Dersom han er i Stand til at dræbe mig, saa vil vi være eders Tjenere. Dersom jeg dræber ham, saa skal I være vore Tjenere.«

Kong Sauls Hær havde ingen saadan Kæmpe. Hvad skulde de gøre? Kong Saul og alle hans Soldater blev bange.

Selvfølgelig fandtes der et Raad. Kong Saul kunde have bedt Gud om Hjælp. For længe siden, da han havde mistet sin Faders Æsler, gik han til den gode Præst Samuel og bad om Hjælp, fordi Gud var med ham. Men nu, da han havde gjort forkert, var han lidt bange for at bede Gud om Hjælp.

Selv om Gud vidste, at Kong Saul havde gjort det, som var forkert, saa elskede dog Gud Sauls Tilhængere. Havde han ikke kaldt dem sit udvalgte Folk? Hvorledes vilde han hjælpe dem nu? Vi vil se.

Da Saul først begyndte at gøre det, som var forkert, sendte Gud Samuel for at vælge en ny Konge. Han valgte ham blandt Isais Sønner. Hvilken Søn valgte han? Hvorfor?

Samuel fortalte ikke de øvrige Israeliter, at han havde valgt en ny Konge. Men David vidste, at han havde et specielt Arbejde at gøre. Han begyndte straks at gøre sig rede for dette. Han gik for at tilbringe en Del af sin Tid i Samuels Skole for unge Mænd. Han lærte at læse, skrive og spille forskellige Instrumenter som Guitar, Tamburin og Harpe. Han kunde synge meget smukt, og han sang mange Lovsange til Herren.

En Dag blev han kaldt op for at synge og spille for Kong Saul. Da David spillede sin dejlige Musik, fik den bedrøvede Konge Fred i sit Sind. Kongen bad David om at blive i hans Hus en Del af Tiden. Men saa kom Filisterne for at kæmpe. Saul samlede sine Soldater sammen for at gaa i Kamp. Tre af Davids Brødre gik med ham. Men David gik hjem til sin Fader for at hjælpe ham at tage Vare paa Faarene. En Dag sendte Davids Fader ham til Soldaternes Lejr med Mad til

Brodrene. I den Tid maatte Soldaterne selv sorge for deres Fode.

Idet David talte med sine Brodre, kom Kæmpen Goliat frem og gik frem og tilbage foran Lejren. David saa ham og horte, hvad han sagde.

David tænkte: »Jeg vil kæmpe med denne Kæmpe. Gud kan hjælpe mig til at gore det. Han har hjulpet mig andre Gange. Jeg er sikker paa, at han vil hjælpe mig igen.«

Saa blev David kaldt til Kong Sauls Telt. »Du er ikke i Stand til at kæmpe med ham,« sagde Saul, »du er blot en ung Dreng.«

Da sagde David til Saul: »Din Tjener vogtede sin Faders Faar, og der kom en Love og en Bjorn og tog et Lam ud af Hjorden. Din Tjener dræbte baade Loven og Bjornen.«

»Herren, som frelste mig fra Lovens Vold og fra Bjornens Vold, han skal fri mig fra denne Filisters Haand.«

Da sagde Saul: »Gaa, og Herren være med dig.«

Han tog sin Stav op og valgte fem smaa, glatte Sten fra Bækken. Disse lagde han ned i sin Pose og gik mod Kæmpen. Sin Slynge bar han i sin Haand.

Kæmpen kom frem med sin Skjoldbærer foran sig. Da han saa Drengen med Stav og Slynge, haanede han ham og sagde: »Er jeg en Hund, at du kommer imod mig med Stokke?«

Da sagde David til Filisteren: »Du kommer imod mig med Sværd, Spyd og Skjold. Men jeg kommer imod dig i Herrens Navn, ham, som er Gud over Israels Hære, som du har truet. I Dag vil Herren overgive dig i min Haand. Og jeg vil slaa dig, for at alle Mennesker skal vide, at der er en Gud i Israel.«

Hurtigt som et Lyn tog David en Sten op af sin Pose. Idet han lagde den i sin Slynge, kastede han den. Den sank dybt ned i Kæmpens Pande, og han faldt til Jorden paa sit Ansigt.

Da Filisternes Hær saa, at Kæmpen var dod, flygtede den.

INDHOLD:

Udgivet af den danske og norske Mission.
Præsident for den danske Mission: HOLGER M. LARSEN, Priorvej 12, København F.
Præsident for den norske Mission: HYRUM D. JENSEN, Osterhaugsgaten 27, Oslo.
Trykt hos F. E. Bording.